

UDK656.6:929Вучетић М.

Михаило Јевтов Вучетић (1780–1870)

Небојша РАШО

Апстракт:

О Михаилу Вучетићу из Сасовића, поморском капетану, гусару, комодору, трговцу мало се писало. Његова биографија објављена је у другом тому Српског биографског речника Матице српске. Као капетан истакао се у Наполеоновим ратовима 1806–1807. године. Настанио се у Трсту. Трговао је са Одесом, Константинопољем, Јужном Америком... Стекао је велики иметак и завидну трговачку флоту. Одржавао је везе са владиком Петром II Петровићем Његошем. У Трсту је био један од оснивача аустријског Лојда и осигуравајућег друштва Assicurazioni Generali као и члан управе више финансијских институција. Као истакнути члан српске православне заједнице у Трсту приложио је 50.000 форинти за градњу нове Цркве Св. Спиридона. Упокојио се 1870. године.

Кључне ријечи: • Михаило Вучетић • Сасовићи
• Херцег Нови • Наполеонов
ратови • Трст • гусари • Црква
Св. Спиридона

Михаило Јевтов Вучетић (1780–1870)

Небојша РАШО

Вучетићи се у XVIII вијеку помињу у Сасовићима. О Вучетићима у Сасовићима поп Саво Накићеновић записао је да су се са Грахова доселили 1692. а да су се раније презивали Драшкићевићи. Славили су Никољдан.¹ Накићеновић је написао да су се одселили у Трст и помиње Михаиловог сина Јована, бившег савјетника и потпредсједника аустроугарског Лојда и тршћанске трговачке коморе, као и бокешког заступника на Царевинском вијећу у Бечу и кћерку Анастасију која је поклонила преко 100.000 круна за градњу Цркве Св. Спиридона. У архивској грађи налазимо потврду податка који је изнио Саво Накићеновић, помиње се *Ger(ola)mo Vucetich d(et)to Draschichievich*² – Јевто Вучетић речени Драшкићевић.³ У нотама од соли Сасовића 1789, 1790, 1792. и 1799.

1 Сава Накићеновић, *Бока*, Српски етнографски зборник, Српска краљевска академија, Београд 1913, 299.

2 АХН (Државни архив Црне Горе, архивско одјељење Херцег Нови), ПАУ 4, док. 74.

3 Ћироламо је еквивалент имена Јероним, али рецимо за Јевта Гојковића у другој половини XIX вијека у документима на италијанском користи се *Gerolamo*. То нам потврђује и списак капетана у књизи Петра Палавршића

помиње се Јевто Вучетић са десет душа.⁴ Такође у нотама од соли за Сасовиће 1771. помиње се Перо Драшкићевић.⁵

Никола Рајковић у Историјским записима 1993.⁶ помиње да је Михаило Вучетић рођен у Косијерима код Цетиња али за то нема довољно доказа сем Његошевог писма Вучетићу од 12. маја 1845. гдје се помиње његов рођак у Косијерима што се не може узети као поуздано ни за могуће мјесто поријекла.

По црквеним књигама Св. Спиридона у Трсту, како наводи Мила Михајловић, његово право презиме било је Сушевић.⁷ Највјероватније Сушевић није презиме већ се односи на мјесто рођења, Сасовиће. У књизи *Mario Mirko Vucetich* наводи се да је Михаило Вучетић рођен у *Susseвич, Bay of Kotor*.⁸ У тестаменту оставља 100 форинти Цркви Светог Стефана у Сасовићима „његовом родном мјесту“.⁹ Такође у подацима из Анаграфа Српске православне црквене општине у Трсту и тестамената из Државног архива у Трсту Михаило Вучетић је рођен у Сасовићима.¹⁰ И у литератури на италијанском налазимо податке да је Михаило Вучетић из Херцег Новог. Тако се у билтену који издаје *Società Adriatica di Scienze naturali* помиње Анастасија де Нако, „кћерка поштованог господина Михаила Вучетића из Херцег Новог“.¹¹

Kapetani i jedrenjaci Herceg Novog, Pomorski muzej Crne Gore Kotor, Herceg Novi 2018, гдје се у првим годинама XIX вијека помињу Михаило Јевтов и Михаило Јеролимов Вучетић из Сасовића као и Никола Јевтов и Никола Јеролимов Вучетић. Очигледно да се због немања одговарајућег еквивалента за име Јевто на италијанском, у преписци са млетачким и касније аустријским властима користило име Gerolamo.

4 Горан Ж. Комар, *Херцеговски ћирилични пописи (1750–1826)*, Друштво за архиве и повјесницу херцеговску, Библиотека Посебна издања, књига XXXVI, Херцег Нови 2011, 90.

5 Исто, 88

6 Никола П. Рајковић, „Михаило Вучетић, Његошев велики пријатељ“, 167–174, *Историјски записи*, година LXVI, 1993/1–4

7 Др Мила Михајловић, *Културно памћење трићанских Срба*, Италијанско-српско удружење Oltre il mare, Рим, Media art content. Нови Сад, 2017, 163.

8 Andrea Speziali, Mario Mirko Vucetich (1898–1975), Architettura, scultura, pittura, disegno architecture, sculpture, painting, drawing, Silvana Editoriale, 2020, 37.

9 *Култура Срба у Трсту 1751–1914*, приредили Др Мирослав Перишић, Јелица Рељић, Архив Србије, Српска православна црквена општина у Трсту, Београд, 2016, 154.

10 *Култура Срба у Трсту 1751–1914*, 155.

11 Bolletino della Società Adriatica di Scienze naturali in Trieste readtto dal seg-

Године 1736. помиње се патрун Матија Драшков Драшкићевић. Заповједа гаетом а касније тартаном. Матија Вучетић помиње се 1749. и 1750. као патрун трабакуле „*Madonna di Rosario e Anime del Purgatorio*“ са 10 чланова посаде. Очигледно је ријеч о истом капетану. Његов син Јевто (Ефтимије), односно *Gerolim* у документима на италијанском језику, заповиједа од 1776. до 1779. пјелегом „*Madonna del Rosario e S. Nicolo*“, а 1781. полаком „*S. Veneranda e S. Stefano*“.¹² Као капетана у Смирни 1785. године помиње га¹³ архимандрит Герасим Зелић. Био је капетан Топалске комунитаци 1794. Имао је синове Михаила и Ника.¹⁴

Први помен Михаила Вучетића је из 1806. године. Помиње се као власник и капетан наве „*la Corona*“. Истакао се у ратовима 1806–1807. пловећи као руски гусар. У то доба уобичајено је било „легално гусарство“. Наиме, зараћене стране су имале бродове, обично у личном власништву, који су пловили и гусарили под њиховом заставом, нападали и плијенили бродове друге стране. Дио плијена узимали су за себе а дио је припадао држави. Многи Бокељи су пловили својим бродовима по Јадрану и плијенили француске бродове. Легализацијом гусарства руске власти жељеле су да ослабе француску флоту. Бокељским гусарима издавале су писмена овлашћења а у Херцег Новом основан је суд за досуђивање гусарског плијена. Вучетић је упадао у аустријске луке и одвлачио француске бродове.¹⁵ Француски генерални конзул у Трсту писао је да угледне тршћанске трговачке породице, неке од њих поријеклом из Боке, финансијски сарађују у опремању гусарских бродова и заузврат добијају дио плијена. За Вучетића пише да је у опремању његовог брода учествовала трговачка кућа Карловић (*Carlovich*).¹⁶

Након што је Русија потписала са Француском мировни споразум у Тилзиту 7. јула 1807. године Вучетић је наставио да

retario prof. A. Vierthaler, Trieste 1877, 112.

12 Petar Palavršić, *Kapetani i jedrenjaci Herceg Novog*, Pomorski muzej Crne Gore Kotor, Herceg Novi 2018, 180.

13 *Житије Герасима Зелића*, свеска прва, Српска књижевна задруга, Београд 1897, 153.

14 Petar Palavršić, *Kapetani i jedrenjaci Herceg Novog*, 180.

15 Nikola Safonov, „*Ratovi na Jadranu 1797–1815*“, Pomorska biblioteka, свеска 37, izdanje Mornaričkog glasnika, Beograd 1988, 90.

16 Исто, 93.

једно вријеме плови као енглески гусар. Заповиједао је са два брода, полаком са 18 топова и бриком, којима су командовали Ђорђе Стојковић и Марко Пјешивац.¹⁷ Они су 15. јула 1807. заплијенили четири лађе са теретом у близини обале Напуљског краљевства. Вратили су се у Боку и пријавили плијен капетану Баратинском који је плијен подвргао оцјени Суда за гусарски плијен. Суд је донио одлуку да је заплијена правилно обављена. Вучетић је продао заплијењене бродове а робу је смјестио у очеву кућу у Мељинама. Заплијена је извршена након потписивања мировног споразума и бродови и роба морали су се вратити. Купци су морали вратити бродове иако су их платили. Извршен је претрес куће Михаиловог оца Јефта Вучетића који је тврдио да нема никакве пословне везе са синовима из првог брака, Михаилом и Ником. Дио робе коју је Михаило продао капетану Иванковићу пронађен је у лазарету.

Пошто је наставио са непријатељствима према Францусима за Михаилом Вучетићем расписана је потјерница, а његовом оцу Јевту запаљене су двије куће на Умцу. Славко Мијушковић објавио је у преводу на српски Едикт¹⁸ од 9. септембра 1807. Краљевске делегације провинције Албаније Краљевине Италије у коме се каже:

„Пошто је Михаил Вучетић из Херцегновог, послје сретног уласка у ову Провинцију непобједивог француског оружја и послје потпадања исте под власт Његовог Величанства Цара и Краља Нашег Наполеона, наоружао једну полаку са 18 топова и један гусарски брик под енглеском заставом, на основу овог едикта, а по наређењу Његове Екселенције главнокомандујућег генерала за Далмацију, исти се ставља ван закона као злочинац и устаник“.

Истим едиктом конфискована су сва његова добра, као и његових морнара ако се одмах не врате у Херцег Нови. Вучетић је наставио са гусарењем. Париски дневни лист „*Le journal de Paris*“ од 24. фебруара 1809. донио је вијест да је француски наоружани брод „*Fortunata*“ са 30 чланова посаде којим је командовао капетан *Palleini* напао 27. јануара исте године у ували острва Премуде

17 Славко Мијушковић, „Француско проскрибовање бокељских помораца“, *Годишњак Поморског музеја у Котору* III, 1955, 99.

18 Славко Мијушковић, „Француско проскрибовање бокељских помораца“, 101.

једну енглеску полаку, са 40 чланова посаде и 300 тона носивости, под командом капетана Јушевића, француског одметника из Боке которске. Владин делегат за Боку Паулучи актом од 11. априла констатовао је да је ријеч о Вучетићу и да је замијењено презиме Вучетић са Јушевић. Паулучи је написао да је Вучетић једини Бокељ који заповиједа енглеском полаком.¹⁹ Као што је и Мила Михајловић написала, изгледа да је Михаило Вучетић понекад користио име родног мјеста Сасовићи као презиме, те то објашњава коришћење презимена Јушевић.

Вучетић је напустио гусарење и вјероватно постигао споразум са Французима јер га 1811. налазимо у попису капетана Херцег Новог. Исте године бродовима „*Cupido*“, „*Venera*“ и „*Vitoria*“, чији је био сувласник, превози дрво и жито за Малту, а одатле за Лондон и Цариград. Навом „*La Corona*“ поново заповиједа 1814.²⁰

Новљани већ средином XVIII вијека одлазе у Трст гдје развијају трговачки посао. Они имају важну улогу у привредном животу Трста али и српске црквене општине. Један од најзначајнијих припадника српске заједнице у Трсту у првој половини XIX вијека био је Михаило Вучетић.

У Трст се доселио са Малте. Тада оснива трговачку компанију на велико, која је добила дозволу указом од 31. децембра 1814. године. Фирма је дјеловала у свим секторима са уложеним капиталом од 20.000 форинти.²¹ Постављен је за додатног посланика на берзи 1826.²² Од 1825. до 1830. савјетник је на берзи. Велепродајна фирма Вучетића одобрена је од Царско-краљевског трговинског суда и Конзулата мора и регистрована на берзи 1824. и 1826. године. У Трсту је живио у улици Nuova Sanità бр. 1298.

Вучетић је брзо развио трговину на велико. Имамо податке да је током 1817. више бродова довезло робу у Трст за њега. Бригантин „*Venere*“, којим је заповиједао Vincenzo Persich, превозио је из Одесе пшеницу за Михаила Вучетића. Исте године, 18. јануара бригантин „*Cupido*“ који плови под руском заставом

¹⁹ Исто, 105.

²⁰ Petar Palavršić, *Kapetani i jedrenjaci Herceg Novog*, Pomorski muzej Crne Gore Kotor, Herceg Novi 2018, 180.

²¹ Др Мила Михајловић, *Културно памћење тршћанских Срба*, 163.

²² Vanja Miklic, *Le comunità Greca e il Illirica di Trieste: dalla separazione ecclesiastica alla collaborazione economica (XVIII – XIX secolo)*, 123.

под заповједништвом капетана Шпиридона Укропине, стигао је из Одесе за 62 дана са теретом пшенице за Вучетића. Бригантин „*Етоне*“ капетана Крста Вукасовића довезао је робу са Самоса за Драга Теодоровића и Михаила Вучетића. Енглески бригантин „*Emanuele*“ довезао је 17. маја робу за Вучетића из Александрије. Шкунер „*Sirena*“ довезао је 12. новембра терет црног грожђа за Вучетића. Бригантин „*Erede*“ 21. новембра такође доноси терет за Вучетића у Трст.²³

Вучетић је трговао разном робом. Током 1839. за Вучетића довозе робу: бригантин „*Sagittario*“ капетана Marina Vincenzo Zaftrona, угаљ из Њукастла и Малте, бригантин „*Macasso*“ капетана Јована Радоничића, кавијар из Константинопоља, бригантин „*Cupido*“ капетана Шпира Укропине, пшеницу и платно из Таганрога и Константинопоља, а сир, шећер, кафу и кожу из Амстердама...²⁴

Током 1843. трговао је са Јужном Америком, гдје је из лука Рио де Жанеиро, Буенос Аирес и Пернамбуко превозио углавном шећер и кафу.²⁵ У једном моменту био је власник флотиле од 18 бродова. Био је власник барка „Берћанск“ носивости 353 тоне²⁶, бригантина „*Купидо*“ 394 тоне, наве „Ана“ 543 тоне (до 1864, а од 1864. власник је његов син Стево Вучетић настањен у Одеси), бригантина „*Ђорђе*“ 382 тоне (до 1867, а од 1867. власник је Стево Вучетић настањен у Одеси), бригантина „*Gerolamo*“ 374 тоне, 12 чланова посаде, 6 топова (и овај брод је касније уписан на сина Стева). Увидио је оно што многи Бокељи нису схватили, да је вријеме једрењака прошло. Почетком 1850. имао је два мања пароброда „*Principe Karageorgevich*“ и „*Principe Stirbey*“.²⁷

Аустријски Лојд основан је 1833. а Вучетић је био члан прве управе и један од оснивача. Од 1844. до 1852. године био је директор банке *Monte Civico Commerciale*.²⁸ Бавио се и осигурањем.

23 Portata dei bastimenti arrivati nel Porto – franco di Trieste nell' anno 1817.

24 Portata dei bastimenti arrivati nel Porto – franco di Trieste nell' anno 1839.

25 Portata dei bastimenti arrivati nel Porto – franco di Trieste nell' anno 1843.

26 Jovan Martinović, „Propadanje bokeljskih jedrenjaka duge plovidbe od 1852. do 1902“, ГПМК XIV, 1966, 152.

27 Radojica F. Barbalić, „Veze pomorstva Boke sa Rijekom i Hrvatskim primorjem u prošlosti“, ГПМК II, 1953, 96.

28 Аустријски биографски лексикон, https://www.biographien.ac.at/oeb1/oeb1_v/Vucetich-Bieliz_Giovanni_1835_1887.xml. Приступљено 15. јуна 2025. године.

Обављао је дужност директора Грчке компаније за поморско осигурање, а 1851. био је један од петорице директора Осигуравајуће коморе основане 1838. са капиталом од 2 милиона форинти. Један је од оснивача *Assicurazioni Generali*.

Саградио је 1825. палату Вучетић у *Rivi dei Pescatori* на углу данашње *Rive Nazario Sauro* 8 и *via Cadorna* 11. Заузимала је цео блок *Borgo Giuseppino*.²⁹ Нацрт за палату сачинио је један од најпознатијих и најскупљих архитеката тога доба Антонио Бутазони.

Одржавао је везу са Петром II Петровићем Његошем. Из писма Његошевог брата Пера видимо да је Вучетић послао Његошу два топа из Трста. Перо је намјеравао да подигне још два утврђења у Црмници и да на њих постави топове укључујући и „два које је Његошу послао из Трста његов пријатељ Михаило Вучетић.“ И Лазар Томановић помиње ова два топа. Он пише: „У фебруару (1847) остави владика Беч, па преко Тријешћа, гдје му познати Србин, велики трговац Вучетић дарова два велика гвоздена топа, поће у Млетке...“³⁰ Из Његошевих писама видимо да му је Вучетић био блиски сарадник и пријатељ у Трсту. Уживао је потпуно владичино повјерење и располагао је његовим новцем по добијеним упутствима. Писма су датирана од 1839. до 1850. године.³¹

Помагао је родни крај. Када је Манастир Савина сакупљао средства за куповину и намјештање неопходне столарије за велику цркву током 1820. на молбу савинског игумана Никанора Богетића Срби из Трста послали су прилоге. Међу њима били су М(ихаило) Вучетић и Анета Николина Вучетић.³²

Средином XIX вијека српска заједница је економски ојачала, а Михаило Вучетић био је један од њених стубова. Срби у Трсту одлучили су да стару Цркву Св. Спиридона сруше и подигну нову. Михаило Вучетић приложио је 1858. године 50.000 форинти³³

29 Култура Срба у Трсту 1751–1914, 154.

30 Лазар Томановић, *Његош као владалац*, Светигора, Београд–Цетиње, 2013, 194.

31 Никола П. Рајковић, „Михаило Вучетић, Његошев велики пријатељ“, 167–174, *Историјски записи*, година LXVI, 1993/1–4.

32 Горан Ж. Комар, „Манастир Успења Пресвете Богородице на Савини код Херцег Новог“, Друштво за архиве и повјесницу херцегновску, Херцег Нови, 2013, 440.

33 Дејан Медаковић, „Летопис Срба у Трсту“, Југословенска ревија, Београд, 1987, 43.

за нови велелепни храм грађен у српско-византијском стилу. Стефан и Лариса Вучетић су поклонили раскошни путир³⁴ израђен у Русији 1847. године.

Михаило Вучетић био је биран за предсједника Српске црквене општине 1835. и 1837, а 1867. био је синдик (*Sindachi*) у Црквеном одбору у Трсту. Исте, 1867. године, предсједник (*Governatore*) био је његов син Јован Вучетић.³⁵

У Енглеској је 1865. саграђен пароброд са пропелерима, сав од гвозда, снаге 130 коњских снага, тона 1.252 који је понио име „Михаило Вучетић“. Власник је био Михаилов син Стефан Вучетић. Брод је био наоружан са два топа и имао је 23 члана посаде.³⁶

Михаило Вучетић допринио је развоју Трста. Један је од оснивача Зоолошког музеја.³⁷ Породица Вучетић финансира је градњу пута од Трста за градску четврт Сервола у дужини од 3 км. Поред Михаила, чланови Приморског хортикултурног друштва су биле Катарина и Елиза Вучетић.³⁸ Михаило је био један од заслужних оснивача првог вртића у Трсту.³⁹

У мјесту *San Giorgio* купио је љетниковац власништво грофа *Andrea Veniera* 1857. који је постао породична љетна резиденција. Оженио се Аном Ризнић са којом је имао три сина и двије кћерке. Ана је била кћерка Стевана Ризнића, тршћанског трговца и бродовласника. Рано је умрла.⁴⁰

Био је приложник Матице српске (1839–1840) и пренумерант многих књига (1802–1851) А. Стојковића, Д. Обрадовића, В. Караџића, Ј. Вујића, Ј. П. Стерије, П. II Петровића Његоша, Н. Вујиновића и О. Голдсмита.⁴¹ Пренумерант Српског рјечника Вука Караџића била је и Михаилова супруга Ана Вучетић.

34 Исто, 106.

35 Almanacco e guida schematica di Trieste per l'anno 1867, settima annata, Trieste, 58.

36 Archivio marittimo, Trieste, Annata I, бр. 9, мап, 1868, 287.

37 Civico museo Ferdinando Massimiliano in Trieste, alto protettorato, cenni storici, e statuto. 1846–1856, Trieste 1856, 14.

38 Prima pubblicazione sotto gli auspici della societa' d' orticoltura del litotale, Trieste, 1858, 74.

39 Primo asilo per l'infanzia in Trieste, relazione di Giovanni codemo, Trieste 1841, 13.

40 Др Мила Михајловић, *Културно памћење тршћанских Срба*, 164.

41 С. Гавриловић, „Михајло Вучетић“, СБР 2 В – Г, Нови Сад 2006.

Тестамент је написао 6. маја 1868. године. У тестаменту се сјетио свих ближњих укључујући и послугу у љетниковцу. Синови Стеван, Ђорђе и Јован били су универзални наследници и њима је на једнаке дијелове оставио имовину. Стеван је наслиједио имовину у Боки которској. На крају препоручио је дјечи да се искрено воле, да се међусобно поштују и помажу увијек и у свакој прилици, како и треба међу браћом и сестрама. Па их је благословио свим срцем, преклињући Свевишњег да их чува од зла и од недаћа. „Оп-
раштам свима и молим све за опроштај. Подвлачим да је моја жеља да ми сахрана буде без икаквог луксуза“. Цркви Св. Спиридона у Трсту оставио је 500 форинти, Цркви Св. Стефана у Сасовићима, његовом родном мјесту, 100 форинти а сиромашнима Сасовића 150 форинти, Манастиру Савини 100 форинти и Институту за сиромашне у Трсту 200 форинти.⁴²

Il corriere di Trieste у броју 158 од 15. јула 1875. донио је вијест да је аустроугарски цар додијелио племство Стефану и Јовану Вучетићу са титулом „*de Bieliz*“ (Бјелица). Грб је био плави са златним лавом.⁴³

Од Михаилове дјеце истакао се Јован Вучетић који је развио политичку и пословну каријеру. Рођен је 1. новембра 1835. а оженио се 1864. Ређином Шортан. Пловио је као капетан. Заповиједао је 1845. и 1848. барком „*Esempio*“.⁴⁴ Јован Вучетић стекао је 1884. титулу витеза (*ritter*). У два мандата биран је за посланика у Бечу. Десет година је био члан управног одбора осигуравајуће компаније „Ђенерали“. Живио је у Одеси па је продао кућу у Трсту. Кћерка Анастасија удата Нако по већ цитираном Сави Накићеновићу али и другим изворима⁴⁵ оставила је велики прилог за Цркву Св. Спиридона.

42 Култура Срба у Трсту 1751 – 1914, Архив Србије, Српска православна црквена општина у Трсту, 154.

43 *Giornale araldico-genealogico-diplomatico*, diretto da Goffredo di Crollalanza, Anno XXIII. – 1895, nuova serie – Tomo IV, Bari 1895, 196.

44 Petar Palavrić, *Kapetani i jedrenjaci Herceg Novog*, 181.

45 Dr. Alessandro Goracuchi, *Le Bocche di Cattaro*, Bollettino della Societa Adriatica di Scienze naturali in Trieste, Vol. III, Trieste 1877, 112.

Животни пут Михаила Вучетића ишао је од поморског капетана, истакнутог гусара у Наполеоновим ратовима до богатог трговца и бродовласника и једног од највећих добротвора Цркве Св. Спиридона. Оставио је значајног трага у историји Херцег Новог и Трста.

Summary

MIHAILO JEVTOV VUČETIĆ (1780–1870)

Nebojša RAŠO

Little was written about Mihailo Vučetić from Sasovići, maritime commander, pirate, commodore merchant. His biography was published in the second volume of Serbian Biographical Society Biographical Glossary of Matica Srpska (Centre of Serbs). As a commander he distinguished in Napoleonic Wars 1806-1807. After the Treaty of Tilsit in 1807 he continued to sail and plunder ships under French flag. He settled in Trieste where he founded a wholesale company in 1814. He traded with Odessa, Constantinople, South America... He acquired a large property and a merchant fleet. Already in 1825 he had erected an imposing mansion that occupied a half of Borgo Giuseppino. He corresponded with Bishop Petar Petrović Njegoš. In Trieste he was one of the founders of Austrian Lloyd and the insurance company Assicurazioni Generali as well a member of the administration of several financial institutions. As an outstanding member of the Orthodox

society of Trieste he donated 50.000 forints for the building of St. Spiridon Church. He passed away in 1870. In his testament he did not miss his home country. His successors had important positions in Trieste.

Key words: • Mihailo Vučetić • Sasovići • Herceg Novi • Napoleonic Wars • Trieste • pirates • St. Spridon's Church